

Spøkelseshuset

C317 ja

10.12

Det var en gang en lørdag'skveld i høst. En dag gikk jeg en tur i den mørke og kalde skogen. Plutselig så jeg en mørk og svart sygge bak meg. Jeg smudde meg, men jeg så ingen. Da oppdaget jeg et veldig veldig gammelt slott. Jeg gikk inn i slottet og så inn. Men plutselig så jeg en sygge bak meg igjen. Den var like sort og mørk som jeg oppdaget ute. Plutselig hørte jeg noe hørt. HuHu, HuHu, så det. Jeg ble veldig skremt når jeg hørte det. Nå av kalte jeg slottet: Spøkelseshuset. Ettet nå gikk jeg opps trappa og så et sjelet. Jeg gikk opp en trapp til, og nå hørte jeg det enda en gang. HuHu, HuHu, så det, nå hørte jeg det enda bedre. Så så jeg plutselig et helt hvitt spøkelse. Spøkelse hadde en kniv i den ene hånden.

kapitel 2

Da jeg så at spøkelsen kom nærmere
skjønte jeg at det ville drepe meg. Nå var
det midnatt og det var fullmåne.
Spøkelse var veldig nærme. Plutselig
begynte bena mine å bli kalde. Og etterpå
begynte hele kroppen min å bli kald. Da
begynte jeg plutselig å løpe. Jeg løpte ned
alle trappene å skulle akkurat til å løpe ut,
men en hånd holdt meg fast. Sånn at jeg ikke
kunne løpe ut eller løpe vekk. Da kom spøkelse
ned trappen med kniven i hånden. Da tok jeg raskt
opp hånden og dunket den i øyene til spøkelse.
Nå kunne ikke spøkelse se mer. Da måtte jeg
bare fikse sjælet. Jeg brøk litt av sjælet så
den ikke kunne bevege seg helt riktig. Sjælet
slapp meg på bakken, og jeg løpte, å tok kniven
fra spøkelse. Etterpå drepte jeg spøkelse
og løpte hjem. Jeg gikk aldri ditt igjen.

Slutt ♥

Spøkelser

29.10.92

